

15 Μαΐου, 1992

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΔΕΛΗΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ  
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΛΟΥΚΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ  
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 36/91).

Εκτοπισθέντες και Παθόντες — Προσφυγική Ταυτότητα — "Μόνιμος κατοικία" σημαίνει τη συνεχή διαμονή ενός ατόμου, σε αντιδιαστολή με προσωρινή ή έκτακτη διαμονή.

Εκτοπισθέντες και Παθόντες — Προσφυγική Ταυτότητα — Εκτίμηση και αξιολόγηση των συλλεγέντων στοιχείων, έργο της διοίκησης — Η συνεκτίμηση στοιχείων του φακέλου με άλλου, αντίθετου περιεχομένου, εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου — Επέμβαση Δικαστηρίου μόνο όταν η διοίκηση υπερβεί τα ακραία όρια της διοικητικής της ευχέρειας. 5 10

Διοικητική Πράξη — Ανάκληση ευμενούς διοικητικής πράξης — Κατ' αρχήν δεν επιτρέπεται — Για λόγους δημοσίου συμφέροντος μπορεί να ανακληθεί, αν ο διοικούμενος προέβη σε απατηλή ενέργεια, που ήταν η αιτία της έκδοσης της διοικητικής πράξης. 15

Ο αιτητής με την προσφυγή του προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να ανακαλέσουν απόφασή τους, με την οποία είχαν εκδώσει προσφυγική ταυτότητα στο όνομα του αιτητή. 20

Οι καθ' ων η αίτηση είχαν καταλήξει στην απόφασή τους αυτή μετά από έρευνα που διεξήγαγαν, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της οποίας ο αιτητής δεν διέμενε κατά τη διάρκεια της Τουρκικής Εισβολής στη Λάτσηθο, όπως ο ίδιος είχε δηλώσει, αλλά σε

ιδιόκτητη κατοικία στο Στρόβολο.

5 Ως νομικός λόγος για ακύρωση της επίδικης απόφασης, προβλήθηκε ότι, ήταν ανεπίτρεπτη η ανάκληση ευμενούς, για τον διοικούμενο διοικητικής πράξης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 10 (1) Μόνιμος κατοικία, στο κείμενο του Σχεδίου Βοηθείας Εκποτισθέντων και Παθόντων, σημαίνει τη συνεχή διαμονή ενός ατόμου, σε αντιδιαστολή σε προσωρινή ή έκτακτη διαμονή.
- 15 (2) Το έργο της αξιολόγησης και εκτίμησης των συλλεχθέντων στοιχείων και πληροφοριών είναι έργο της διοίκησης και όχι του Δικαστηρίου στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας. Η δε συνεκτίμηση στοιχείων του φακέλου με άλλου, αντίθετου περιεχομένου, εκφεύγει του δικαστικού
- 20 ελέγχου. Όπως και η ουσιαστική κρίση της διοίκησης, αναφορικά με την εκτίμηση της βαρύτητας ορισμένων στοιχείων του φακέλου έναντι άλλων ή η ουσιαστική εκτίμηση της διοίκησης του αποδεκτού υλικού. Το Δικαστήριο τούτο επεμβαίνει μόνο όταν η διοίκηση έχει
- 25 υπερβεί τα ακραία όρια της διοικητικής της ευχέρειας.

Με βάση τα πιο πάνω και την έκθεση των γεγονότων των καθ' ων η αίτηση ότι, οι αιτητές δεν είχαν τη μόνιμη κατοικία τους στην κατεχόμενη κωμόπολη Λάτσηθο, ήταν

30 εύλογο και όχι αυθαίρετο και, κατά συνέπεια, δεν δικαιολογείται επέμβαση του Δικαστηρίου στην επίδικη απόφαση, για το λόγο αυτό. Και στην εκτίμηση των στοιχείων του φακέλου δεν υπήρξε υπέρβαση, από τη διοίκηση, των ακραίων ορίων της διοικητικής της ευχέρειας. Δεν μπορεί δε να λεχθεί ότι υπήρξε πλάνη περί

35 τα πράγματα, δηλαδή αντικειμενική ανυπαρξία των πραγματικών περιστατικών και προϋποθέσεων, πάνω στα οποία στηρίζεται η επίδικη πράξη, ούτε και υπήρχε πλάνη περί τα πράγματα, εφόσον η διοίκηση εκτιμά, κατ' ουσία διάφορα και αντιφατικά στοιχεία, των οποίων η στάθμιση μπορεί, κατ' αρχή, να οδηγεί και στο συμπέρασμα στο οποίο

40 κατέληξε η διοίκηση. Η τέτοια εκτίμηση σήμερα, όπως έχει λεχθεί, δεν ελέγχεται κατ' ουσία στην ακυρωτική δίκη.

- (3) Παραμένει να εξεταστεί ο νομικός λόγος που προβάλλεται από τους αιτητές, ότι δεν είναι δυνατή η ανάκληση ευμενούς διοικητικής πράξης. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να λεχθεί ότι, η έκδοση της ακυρωθείσας προσφυγικής ταυτότητας αρ. 06936, ήταν αποτέλεσμα απατηλής ενέργειας του αιτητή, δηλαδή του προσώπου στο όνομα, και προς όφελος, του οποίου εκδόθηκε. Και, επομένως, η απόφαση για έκδοση της ταυτότητας εκείνης μπορούσε να ανακληθεί για το λόγο αυτό και για λόγους δημοσίου συμφέροντος, γιατί, ασφαλώς, η κατοχή προσφυγικής ταυτότητας, με τα ακόλουθα ευεργετήματα, πλήττει το δημόσιο συμφέρον όταν ο κάτοχός της δεν την δικαιούται.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

*Αναφερόμενες Υποθέσεις:*

*ΧατζηΠαναγή ν. Δημοκρατίας (1989) 3(F) Α.Α.Δ. 1079·*

*Ευστρατίου ν. Δημοκρατίας (1991) 4(A) Α.Α.Δ. 421·*

*Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3997·*

*Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594.*

**Προσφυγή.**

Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απέρριψαν αίτηση του αιτητή για απόκτηση προσφυγικής ταυτότητας.

*Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή.*

*Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

*Cur.adv.vult.*

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ο αιτητής και η σύζυγός του παντρεύτηκαν στις 14 Ιανουαρίου 1974 και απέκτησαν από το γάμο τους δύο παιδιά. Στις 15 Ιουνίου 1984 ο αιτητής υπέβαλε για πρώτη φορά αίτηση για έκδοση προσφυγικής ταυτότητας, ισχυριζόμενος ότι εκτοπίστηκε από τη Λάπηθο, οδός Μακαρίου Β' αρ. 7. Στις 25 Ιουλίου 1984,

5 παραχωρήθηκε στον αιτητή η προσφυγική ταυτότητα με αριθμό 103639, με τόπο εκτοπισμού τη Λάπηθο, οδός Μακαρίου Β' αρ. 7, αφού λήφθηκαν υπόψη τα πιο κάτω στοιχεία/πληροφορίες, όπως παρατίθενται στην ένσταση των καθ' ων η αίτηση:

10 "(α) Οι γονείς του είναι εκτοπισμένοι από τη Λάπηθο, οδός Μακαρίου Β' αρ. 7 και τα πεθερικά του είναι εκτοπισμένοι από τη Λάπηθο, οδός Πανδρόσου αρ. 2.

15 (β) Ο αιτητής και η σύζυγός του είναι καταχωρημένοι στους εκλογικούς καταλόγους 1972/73 στην ενορία Αγίας Παρασκευής, στο Στροβόλο.

20 (γ) Στις κάρτες των Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Παράρτημα "Β") φαίνεται ότι, η σύζυγος του αιτητή κατά το 72/73 εργαζόταν στη Λευκωσία και είχε δηλώσει διεύθυνση κατοικίας στην οδό Νυμφών 2, στη Λάπηθο. Κατά το 73/74 εργαζόταν στον ίδιο εργοδότη, δεν δήλωσε όμως διεύθυνση κατοικίας.

25 (δ) Πληροφορίες που δόθηκαν από την κ. Νίτσα Καλημέρη, η οποία ανέλαβε καθήκοντα στη Στέγη Υπερηλικών Αγ. Μαρίνας Στροβόλου το 1974, μετά την εισβολή, εργαζόταν μέχρι και την εισβολή η σύζυγος του αιτητή, τις οποίες πήρε από παλαιό προσωπικό, σύμφωνα με τις οποίες ο αιτητής και η σύζυγός του πριν και μέχρι την εισβολή διέμεναν  
30 στη Λάπηθο."

35 Το Υπουργείο Οικονομικών της Ελλάδας, με επιστολή τους ημερομηνίας 10 Ιουνίου 1988, ζήτησε να πληροφορηθεί, κατά πόσο ο αιτητής ήταν εκτοπισθείς και από νέα έρευνα των καθ' ων η αίτηση προέκυψαν τα πιο κάτω στοιχεία/πληροφορίες όπως εκτίθενται στην ένσταση:

40 "(α) Ο κ. Ανδρέας Ούλουπης, εκτοπισθείς από τη Λάπηθο, τώρα υπάλληλος στην Υπηρεσία Μερίμνης και Αποκαταστάσεως Εκτοπισθέντων, στη Λευκωσία, ανέφερε ότι ο αιτητής και η σύζυγός του διέμεναν πριν την Τουρκική Εισβολή στη Λευκωσία.

- (β) Ο κ. Παναγιώτης Μαυρομαμάτης, υπάλληλος στην Υπηρεσία Εγγραφής, ανέφερε, ότι πήρε πληροφορίες από τη ξαδέλφη της συζύγου του αιτητή, που εργαζόταν στη ΣΠΕ Λαπήθου, η οποία του ανέφερε ότι, ο αιτητής και η σύζυγός του διέμεναν πριν την Τουρκική Εισβολή στη Λευκωσία. 5
- (γ) Η σύζυγος του αιτητή υπέβαλε στις 15 Μαΐου 1974 αίτηση (Παράρτημα "Δ") για παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στην οδό Μυτιλήνης αρ. 2, στο Στρόβολο. Η παροχή άρχισε στις 16 Μαΐου 1974. 10
- (δ) Από τις 7 Μαρτίου 1973 υπάρχει στο όνομα της συζύγου του αιτητή μετρητής (Παράρτημα "Ε"), για κατανάλωση νερού, σε κατοικία στην οδό Μυτιλήνης αρ. 2, στο Στρόβολο. 15
- (ε) Οι γονείς και τα πεθερικά του αιτητή, κατοίκησαν, αμέσως μετά την Τουρκική Εισβολή, στην οδό Μυτιλήνης αρ. 2, στο Στρόβολο." 20

Στις 8 Οκτωβρίου 1988, οι καθ' ων η αίτηση έστειλαν επιστολή στον αιτητή, με την οποία τον πληροφορούσαν, ότι, μετά από νέα έρευνα, διαπίστωσαν ότι, η συνήθης διαμονή του ιδίου και της οικογένειάς του πριν και μέχρι την εισβολή δεν ήταν στη Λάπηθο, αλλά στο Στρόβολο, οδός Μυτιλήνης αρ. 2, και τον καλούσαν να επιστρέψει την προσφυγική του ταυτότητα για ακύρωση. 25

Ο αιτητής υπέβαλε ένσταση στην πιο πάνω απόφαση των καθ' ων η αίτηση και ζήτησε να επανεξεταστεί η περίπτωση του ισχυριζόμενος ότι: 30

- "(α) Το σπίτι στην οδό Μυτιλήνης αρ. 2, στο Στρόβολο, κατά το χρόνο της εισβολής δεν είχε πλήρως αποπερατωθεί. 35
- (β) Τα έπιπλα που παρηγγέλθησαν σε επιλοποιό στη Λάπηθο δεν είχαν παραδοθεί μέχρι την εισβολή. 40
- (γ) Στο σπίτι στο Στρόβολο έμεναν τον τελευταίο μήνα

5 πριν την εισβολή περίπου μια φορά την εβδομάδα, όταν η σύζυγος του, λόγω της δουλειάς της σαν κοινωνική λειτουργός στη Στέγη Υψηλίκων "Αγία Μαρίνα" στο Στρόβολο, είχε συμβούλια τα βράδια.

10 (δ) Στη Λάπηθο δεν διέμενε, ως αναφέρεται στην αρχική αίτηση, στην πατρική του κατοικία οδός Μακαρίου αρ.7, αλλά στο σπίτι των πεθερικών του, στην οδό Πανδρόσου αρ. 2."

15 Το αίτημα του αιτητή για επανεξέταση της περίπτωσης του και ακύρωση της προηγούμενης απόφασης, ημερομηνίας 8 Οκτωβρίου 1988, δεν έγινε αποδεκτό και ενημερώθηκε σχετικά με επιστολή των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 23 Δεκεμβρίου 1988. (Παράρτημα "Η").

20 Ο αιτητής με νέα επιστολή του, ημερομηνίας 22 Ιανουαρίου 1989 (Παράρτημα "Θ"), υπέβαλε ένσταση στην πιο πάνω απόφαση των καθ' ων η αίτηση. Σαν αποτέλεσμα, έγινε περαιτέρω έρευνα, από την οποία προέκυψαν δύο νεότερα στοιχεία. Από το Αρχείο του Τμήματος Οδικών Μεταφορών προκύπτει ότι, ο αιτητής 25 στις 17 Μαΐου 1974 δήλωσε, σε έντυπο μεταβίβασης του αυτοκινήτου με αρ. εγγραφής GE677, ως διεύθυνσή του την οδό Μυτιλήνης αρ. 2, στο Στρόβολο, και ότι ο κ. Άκης Σατράκης, διευθυντής της εταιρείας, όπου εργαζόταν ο αιτητής πριν την εισβολή, ανέφερε ότι ο αιτητής διέμενε 30 πριν την Τουρκική Εισβολή κάπου στη Λευκωσία, χωρίς να γνώριζε όμως την ακριβή διεύθυνση.

35 Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους, ημερομηνίας 13 Ιουνίου 1989, πληροφόρησαν τον αιτητή ότι, από τα στοιχεία που υπέβαλε δεν προέκυψε οποιοδήποτε νεότερο στοιχείο, που να δικαιολογούσε διαφοροποίηση της προηγούμενης απόφασής τους, ημερομηνίας 23 Δεκεμβρίου 1988.

40 Στις 13 Ιουλίου 1990 ο αιτητής, μέσω του δικηγόρου του, υπέβαλε αίτηση (Παράρτημα "Λ") για επανεξέταση της περίπτωσης του, ισχυριζόμενος ότι η συνήθης διαμονή του πριν και μέχρι την εισβολή ήταν στη Λάπηθο. Για υποστήριξη του ισχυρισμού του κατέθεσε πιστοποιητικό

του Κοινοτάρχη Λαπήθου, ημερομηνίας 10 Ιουλίου 1984, σύμφωνα με το οποίο ο αιτητής και η σύζυγός του κατά το χρόνο της εισβολής ήταν μόνιμοι κάτοικοι Λαπήθου και πιστοποιητικό του Δημάρχου Λαπήθου, ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου 1975, σύμφωνα με το οποίο ο αιτητής ήταν 5 μόνιμος κάτοικος Λαπήθου από το 1957 μέχρι το 1974, με εξαίρεση την περίοδο 1965 - 1970, που ήταν φοιτητής στο εξωτερικό.

Οι καθ' ων η αίτηση, με επιστολές τους, ζήτησαν από 10 τον Κοινοτάρχη και το Δήμαρχο Λαπήθου να τους δώσουν διευκρινίσεις αναφορικά με τα πιο πάνω πιστοποιητικά και απάντησαν με επιστολές τους, ημερομηνίας 2 Οκτωβρίου 1990 και 9 Οκτωβρίου 1990, 15 αντίστοιχα.

Οι καθ' ων η αίτηση αφού, όπως ισχυρίζονται, αξιολόγησαν και συνεκτίμησαν όλα τα ενώπιόν τους στοιχεία, τόσο αυτά που κατέθεσε ο αιτητής όσο και εκείνα που προέκυψαν σαν αποτέλεσμα της δικής τους 20 έρευνας, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι, η συνθήκη διαμονή του αιτητή, πριν και μέχρι την Τουρκική Εισβολή, δεν ήταν σε Τουρκοκρατούμενη περιοχή, αλλά στο Στρόβολο, οδός Μυτιλήνης αρ. 2. Κατά συνέπεια η επανεξετασθείσα αίτησή του, για απόκτηση προσφυγικής 25 ταυτότητας, απερρίφθη και ενημερώθηκε ο αιτητής με επιστολή των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 29 Οκτωβρίου 1990.

Η σημασία κατοχής προσφυγικής ταυτότητας έγκειται 30 στο γεγονός ότι, οι κάτοχοί της δικαιούνται σε καθορισμένη βοήθεια με βάση το Σχέδιο Βοήθειας Εκτοπισθέντων και Παθόντων, που βρίσκεται στην απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 13.503, ημερομηνίας 19 Σεπτεμβρίου 1974 και την οποία δίδεται ο 35 ορισμός του όρου "Εκτοπισθείς" ως άτομο του οποίου "η μόνιμος κατοικία ευρίσκεται εις κατειλημμένη υπό των Τούρκων περιοχή, ή κατέστη απροσπέλαστος".

Ως προς την έννοια του όρου "μόνιμος κατοικία" 40 αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση **Σοφούλης Χ" Παναγή ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή Αρ. 151/88, η απόφαση δόθηκε στις 13 Μαΐου 1989, στην οποία

- αποφασίσθηκε ότι, μόνιμος κατοικία, στο κείμενο του Σχεδίου Βοηθείας Εκτοπισθέντων και Παθόντων, σημαίνει τη συνεχή διαμονή ενός ατόμου, σε αντιδιαστολή σε προσωρινή ή έκτακτη διαμονή. Σε σειρά αποφάσεων,
- 5 και ενδεικτικά μπορεί να γίνει αναφορά στις υποθέσεις **A. Ευστρατίου ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή Αρ. 396/88, η απόφαση δόθηκε στις 30 Ιανουαρίου 1991, **Γιαννάκη Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή Αρ. 949/89, η απόφαση δόθηκε στις 27 Νοεμβρίου 1990, έχει λεχθεί ότι,
- 10 το έργο της αξιολόγησης και εκτίμησης των συλλεχθέντων στοιχείων και πληροφοριών είναι έργο της διοίκησης και όχι του Δικαστηρίου στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας. Η δε συνεκτίμηση στοιχείων του φακέλου με άλλου, αντίθετου περιεχομένου, εκφεύγει του
- 15 δικαστικού ελέγχου. Όπως και η ουσιαστική κρίση της διοίκησης αναφορικά με την εκτίμηση της βαρύτητας ορισμένων στοιχείων του φακέλου έναντι άλλων ή η ουσιαστική εκτίμηση της διοίκησης του αποδεκτού υλικού. Αναφορά μπορεί να γίνει στις αποφάσεις του Συμβουλίου
- 20 της Επικρατείας 1618/50 και 1329/46. Όπως, δε, λέχθηκε στην υπόθεση **The Republic v. Georghiades** (1972) 3 C.L.R. 594, το Δικαστήριο τούτο επεμβαίνει, μόνο όταν η διοίκηση έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διοικητικής της ευχέρειας.

25

- Με βάση τα πιο πάνω και την έκθεση των γεγονότων των καθ' ων η αίτηση, ότι οι αιτητές δεν είχαν τη μόνιμη κατοικία τους στην κατεχόμενη κωμόπολη Λάπηθο, ήταν εύλογο και όχι αυθαίρετο και κατά συνέπεια δεν
- 30 δικαιολογείται επέμβαση του Δικαστηρίου στην επίδικη απόφαση για το λόγο αυτό. Και στην εκτίμηση των στοιχείων του φακέλου δεν υπήρξε υπέρβαση από τη διοίκηση των ακραίων ορίων της διοικητικής της ευχέρειας. Δεν μπορεί δε να λεχθεί ότι υπήρξε πλάνη περί
- 35 τα πράγματα, δηλαδή αντικειμενική ανυπαρξία των πραγματικών περιστατικών και προϋποθέσεων, πάνω στα οποία στηρίζεται η επίδικη πράξη, ούτε και υπήρχε πλάνη περί τα πράγματα, εφόσον η διοίκηση εκτιμά κατ' ουσία διάφορα και αντιφατικά στοιχεία, των οποίων η στάθμιση
- 40 μπορεί κατ' αρχή να οδηγεί και στο συμπέρασμα, στο οποίο κατέληξε η διοίκηση. Η τέτοια εκτίμηση σήμερα, όπως έχει λεχθεί, δεν ελέγχεται κατ' ουσία στην ακυρωτική δίκη (βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Ελληνικού



Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελίδα 268).

Είναι φανερόν, ότι όλοι οι ισχυρισμοί των αιτητών  
εξετάσθηκαν από τους καθ' ων η αίτηση, σε ό,τι αφορά δε  
τον ισχυρισμό, ότι το προικώο σπίτι τους δεν  
κατοικήθηκε ποτέ μέχρι την εισβολή λόγω έλλειψης και  
των στοιχειωδών ακόμη μέσων επιβίωσης, όπως είναι το  
ηλεκτρικό και η βασική επίπλωση, δεν φαίνεται να  
ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αφού η παροχή  
ηλεκτρικού ρεύματος άρχισε στις 16 Μαΐου 1974 (βλέπε  
Παράρτημα "Δ"). Επιπρόσθετα θα πρέπει να σημειωθεί,  
ότι σε ανύποπτο χρόνο και συγκεκριμένα στις 17 Μαΐου  
1974, ακριβώς μία μέρα μετά που άρχισε η παροχή  
ηλεκτρικού ρεύματος στο σπίτι τους στην οδό Μυτιλήνης  
αφ. 2, στο Στρόβολο σε έντυπο μεταβίβασης  
μηχανοκινήτου οχήματος, δήλωσε ως διεύθυνσή τους την  
πιο πάνω οδό στο Στρόβολο.

Παραμένει να εξεταστεί ο νομικός λόγος, που  
προβάλλεται από τους αιτητές, ότι δεν είναι δυνατή η  
ανάκληση ευμενούς διοικητικής πράξης. Στο σημείο αυτό  
θα πρέπει να λεχθεί ότι, η έκδοση της ακυρωθείσης  
προσφυγικής ταυτότητας αφ. 06936, ήταν αποτέλεσμα  
απατηλής ενέργειας του αιτητή, δηλαδή του προσώπου στο  
όνομα, και προς όφελος του οποίου εκδόθηκε. Και,  
επομένως, η απόφαση για έκδοση της ταυτότητας εκείνης  
μπορούσε να ανακληθεί για το λόγο αυτό και για λόγους  
δημοσίου συμφέροντος, γιατί, ασφαλώς, η κατοχή προσφυ-  
γικής ταυτότητας με τα ακόλουθα ευεργετήματα πλήττει το  
δημόσιο συμφέρον, όταν ο κάτοχός της δεν την δικαιούται.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή  
αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Κάτω όμως από τις  
περιστάσεις δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*